

VLAAMS BELANG MAGAZINE

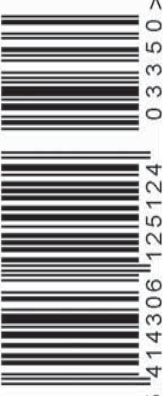
Maandelijks uitgave (behalve augustus) • Jaargang 4 • nr. 2 • februari 2007
1,25 euro • Ver. uitg.: Frank Vanhecke, Madouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

SOS democratie

VLAAMS BELANG

democratie.org • www.vlaamsbelang.org

RAAD
VAN
STATE

Hugo Coveliers

**Senator
Voorzitter VLOTT**

"Niet versnipperd naar de verkiezingen van 2007"

Er is een steeds bredere stroming die opnieuw wil putten uit de bronnen van het klassiek liberalisme. Was het Liberaal Appel van wijlen Ward Beysen daar de voorbode van?

Spijtig genoeg voor hem is het minder goed afgelopen, maar Ward Beysen heeft zeker een signaalfunctie gehad. Net als Leo Govaerts overigens. Kijk, één van de grote problemen is dat van zodra zogenaamde liberalen - die het misschien aanvankelijk goed menen - coalities gaan vormen met socialisten, vooral de machtsfactor gaat spelen. Dat is in België zo, dat was in Nederland bijvoorbeeld ook zo. Steeds hebben liberalen heel wat van hun principes laten varen, liberale principes waarbij de overheid moet ingekrompen worden en waarbij de macht van diegenen die deelnemen aan die macht ook wordt verminderd. In Scandinavië kreeg men daarentegen een

ander verhaal omdat daar nu net coalities bestaan van liberalen met rechtse partijen, met partijen die eigenlijk dezelfde visie hebben op de overheid.

Ward Beysen had met zijn Liberaal Appel in die zin inhoudelijk gelijk, dat door de coalitievorming in 1999, maar nog veel meer in 2003, er van het liberale gedachtegoed zoveel water in de wijn werd gedaan dat zelfs Christus er geen wijn meer van kon maken... Door de deelname aan de macht, door de machtshonger, door de corruptogene factoren en door de snelheid waarmee een aantal mensen zich hebben laten corrumperen, is er van de liberale inbreng in de regeringen-Verhofstadt niets meer te merken geweest.

Ook Jean-Marie Dedecker gaat nu met een nieuwe liberale beweging starten. Heeft hij dan andere opvattingen over het liberalisme dan u, of liggen er veeleer strategische overwegingen aan de basis?

Wat er bij hem precies gespeeld heeft, zul je Jean-Marie natuurlijk zelf moeten vragen, maar op enkele details na zijn er zeker geen inhoudelijke verschillen aanwezig. Jean-Marie start nu wel een eigen partij op, maar hij is een logisch denkend mens, en ik bewaar de hoop dat hij wel tot de bevinding zal komen dat we ten overstaan van de almacht van het linkse gedachtegoed niet versnipperd naar de verkiezingen van 2007 kunnen gaan. Het is daarentegen van het allergrootste belang dat de groep mensen aan de rechterzijde van de maatschappij, die vindt dat de maatschappij moet gestructureerd worden op basis van een aantal fun-

damentele waarden, westerse waarden, gezinswaarden, eigendomswaarden, waarden die inherent zijn aan de mens en die overgeleverd zijn uit het verleden, als één blok naar die verkiezingen gaan. Een gezamenlijk blok om te komen tot iets waar het volgens mij onvermijdelijk naar toe moet en dat is een onafhankelijk Vlaanderen, dat wil zeggen een Vlaanderen waarvan wij Vlamingen bepalen hoe het gestructureerd wordt.

Wat dat onafhankelijk Vlaanderen betreft: Bruno Valkeniers had het onlangs over een Forza Flandria. Geloof u in zo'n project, over de partijgrenzen heen?

De staat waarin we leven is sinds 1815 een geforceerde staat, maar is er nog altijd. Ik hoop dan ook dat men inderdaad, over de politieke partijen heen, zal komen tot de vaststelling dat er in deze staat nu eenmaal twee verschillende gemeenschappen zijn, om het even of we die nu 'volkeren' of 'naties' noemen. Er zijn derhalve twee verschillende opvattingen over hoe een staat moet functioneren en hoe het individu zich tot de staat moet verhouden. Tegenover het collectivisme van de PS staat bijvoorbeeld de liberale opvatting van de Vlamingen, die de staat zo weinig mogelijk willen laten doen. Ik herinner mij nog dat huidig directeur van de Nationale Bank Luc Coenen, toen hij nog kabinetschef was van het grote opperhoofd Verhofstadt, altijd zei dat je als je de kranten opslaat, onmiddellijk merkt dat er in dit land twee verschillende publieke opinies zijn. Eigenlijk hebben wij heel weinig gemeenschappelijke kenmer-

"Kijk, één van de grote problemen is dat van zodra zogenaamde liberalen - die het misschien aanvankelijk goed menen - coalities gaan vormen met socialisten, vooral de machtsfactor gaat spelen. Dat is in België zo, dat was in Nederland bijvoorbeeld ook zo."

ken. Neem nu de Sociale Zekerheid, hoe kan je die nu saneren als je ze niet mag splitsen? En hoe kan je Justitie op een degelijke manier beheren als je ze niet mag splitsen? Het is voor iedereen beter dat men uiteindelijk komt tot een defederalisering, tot een zelfstandigheid van Vlaanderen.

Maar of het tot een Forza Flandria komt, is verre van zeker. Dit hangt natuurlijk in zeer grote mate samen met de federale machtsverhoudingen. Indien zowel de VLD als de SP.A, en waarschijnlijk ook de CD&V en N-VA, macht kunnen verwerven in Vlaanderen dankzij een Franstalige pendant dan zullen zij het zeker niet laten. Want zij zijn grondig gecorrumpeerd door de macht.

"Indien zowel de VLD als de SP.A, en waarschijnlijk ook de CD&V en N-VA, macht kunnen verwerven in Vlaanderen dankzij een Franstalige pendant dan zullen zij het zeker niet laten. Want zij zijn grondig gecorrumpeerd door de macht."

In Antwerpen hebben we op 8 oktober duidelijk kunnen zien dat de socialistische partijen hebben opgegeten. Dat konden ze alleen maar omdat progressieve liberalen blijkbaar zonder veel problemen ook op de SP.A stemmen. Hebben die nieuwe 'paarse mensen', als wij die zo mogen noemen, niet bijgedragen tot een grote polarisatie tussen enerzijds Vlaams Belang/Vlott en anderzijds het blok van Janssens?

Ja, maar vooral de media hebben in die polarisatie een perverse rol gespeeld. De minder geïnteresseerde kiezers, evenals de minder geïnformeerde, werden erdoor beïnvloed. Er zijn de 0110-concerten geweest, waar men onnoemelijk veel geld in heeft gestopt, en er was bijvoorbeeld ook

de onevenwichtige samenstelling van de panels in programma's zoals *Morgen Beter* of *De Zevende Dag*. Weet u dat een journalist van de VRT-Radio elke morgen, vooraleer hij met de trein naar Brussel trok om daar het nieuws te gaan maken, hier in Berchem eerst nog wat pamfletten ging hangen voor Janssens? Welnu, het feit dat wij, ondanks heel de mediahete, erin slaagden ruim 5.000 stemmen meer te halen dan in 2000 vind ik een geweldige prestatie.

Geholpen door alle media heeft Janssens met een publicitair-technisch goede campagne Antwerpen verkocht alsof het om een wasproduct ging. Een aantal kiezers heeft zich daardoor laten misleiden en daardoor is die polarisatie inderdaad tot stand gekomen. Maar de grote verantwoordelijkheid ligt bij de partijen die zich daarin hebben laten meeslepen. De VLD van Ludo Van Campenhout werd op 8 oktober afgestraft, ging van tien naar vijf zetels, en wat was de reactie? Voortdoen alsof er niets gebeurd is... Men durft het niet aan om niet mee te doen met de meerderheid van Janssens. Ook CD&V/N-VA doet, ondanks verlies van een zetel, gewoon voort. Bart De Wever, het schoolvoorbeeld van Machiavelli en hypocrisie, zit daar alsof er niets gebeurd is.

Zijn er kansen om in 2012, het is natuurlijk nog verre toekomst, Janssens van zijn troon te stoten?

Ik denk het wel. Ik vraag mij vooreerst af of die coalitie wel zes jaar gaat stand houden. Je mag niet vergeten dat er bij de tweeëntwintig SP.A-verkozenen zeven gefrustreerde alloctonen zitten. Janssens heeft de laatste veertien dagen voor de verkiezingen alle moskeeën afgeschuimd. Hij heeft bij de alloctonen stemmen geroond, maar een schepensmandaat geeft hij hen niet. Hij heeft immers zijn vrienden en vriendinnetjes die hij moet verzorgen. In het verleden werd Janssens trouwens ook genoemd in het kader

"Weet u dat een journalist van de VRT-Radio elke morgen, vooraleer hij met de trein naar Brussel trok om daar het nieuws te gaan maken, hier in Berchem eerst nog wat pamfletten ging hangen voor Janssens? Welnu, het feit dat wij, ondanks heel de mediahete, erin slaagden ruim 5.000 stemmen meer te halen dan in 2000 vind ik een geweldige prestatie."

van corruptiezaken. Hij werd evenwel nooit vervolgd, omdat de procureur botste "tegen de grenzen van strafrecht" zoals later in *Knack* te lezen stond. Het is daarnaast verre van zeker dat Janssens het tot 2012 uithoudt, indien wij een echte oppositie voeren waarbij wij alles aanklagen wat fundamenteel fout is, zonder daarom op alle slakken zout te leggen. We moeten zeggen dat Antwerpen een vuile stad is, en dat het bijvoorbeeld op de Van Eycklei al meer dan vier jaar duurt om een tunneltje te maken.

Janssens zal vanzelfsprekend trachten op een typisch collectivistische manier, met feestjes en reclame, het chauvinistisch Antwerps gevoel aan te wakkeren, maar dat kunnen we doorprikken. En indien hij het toch tot 2012 zou uithouden, zal hij geen tweede keer zo'n truc kunnen uithalen. Hij is zeker te verslaan.

SOS democratie

Het Vlaams Belang kan met plezier en niet zonder enige fierheid terugkijken op de stembusslag van 8 oktober 2006.

Met de dertiende verkiezingsoverwinning op rij werd de verhoopde lokale verankering van onze volkspartij een feit. En het mag gezegd, dit gebeurde op een schitterende wijze. Het aantal gemeenteraadsleden steeg van 459 naar zomaar eventjes 809, en daardoor kon het aantal OCMW-raadsleden zelfs meer dan verdubbelden van 104 naar 218. Het zijn voor zich sprekende cijfers die alle idiote perscommentaren over een (begin van) achteruitgang zonder meer naar de prullenmand verwijzen.

Zoals na een zoveelste klinkende overwinning wel te verwachten viel, dreef het regime de heksenjacht tegen de grootste partij van Vlaanderen sindsdien nog maar eens op. Al deed men het deze keer op zodanige wijze dat de democratie in ons land meer dan ooit op de helling komt te staan.

In de media worden we volledig doodgezwegen. Niet in het minst door de VRT. De verplichte objectiviteit en neutraliteit is bij de door de Vlaamse belastingbetaler zwaar gesubsidieerde openbare omroep ver zoek.

Het antidemocratische cordon sanitaire, een platvloers machtsinstrument dat hoegenaamd niets met ideologie te maken heeft, blijft uiteraard gelden. Zelfs maar praten met de grootste partij van Vlaanderen is voor de zelfbenoemde democraten niet mogelijk.

Een andere ernstige discriminatie is deze door de vakbonden. Honderden mensen werden uit hun vakbond geëxcludeerd, enkel en alleen omdat ze op een verkiezingslijst van onze partij stonden. Dus louter omdat ze deelnamen aan het democratisch spel, werden ze gesanctioneerd door volkomen

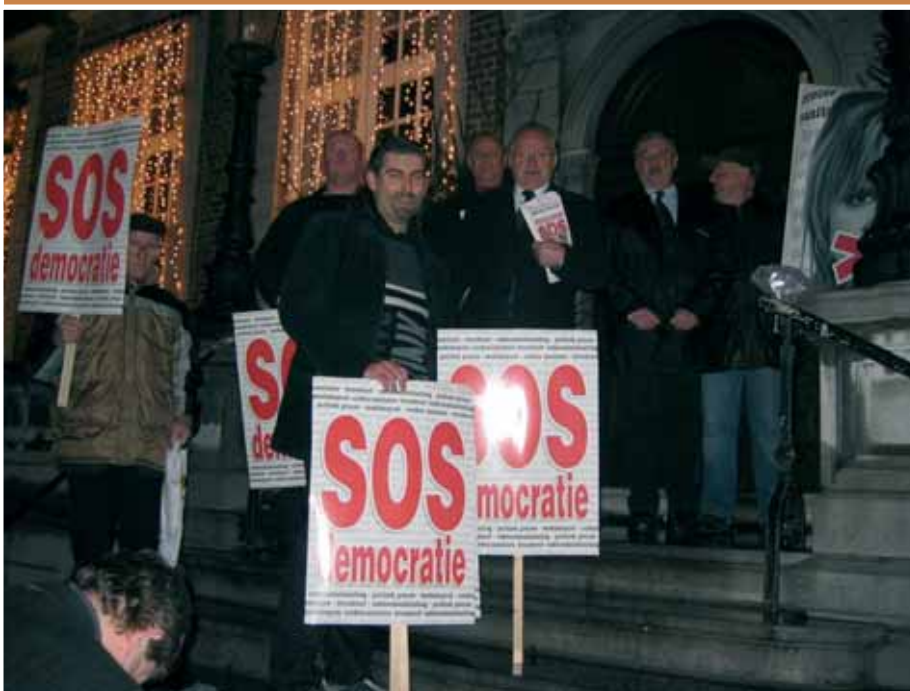

ondemocratische instellingen als vakbonden.

En dan is er uiteraard ook nog de schandalige procedure voor de Raad van State, een procedure die erop gericht is het Vlaams Belang – in alle stilte uiteraard – van zijn volledige partijfinanciering te beroven. Onze Vlaams-nationale partij zal er beoordeeld worden door Franstalige rechters en de procedure verloopt gedeeltelijk in het Frans, zonder dat er tolken voor de verdediging voorzien zijn. Toestanden die in de 21ste eeuw enkel nog in België mogelijk zijn...

Begin januari legden de vele honderden gemeenteraadsleden hun eed af. Bij deze gelegenheid werd in verscheidene steden en gemeenten door onze militanten actie gevoerd voor het herstel van de democratische vrijheden in dit land.

Vlaanderen onafhankelijk!

Op 13 december jl. onderbrak de RTBf zijn programma's voor een speciale nieuwsuitzending.

"Vlaanderen heeft eenzijdig de onafhankelijkheid uitgeroepen" klonk het. Het was echter een parodie die ongeveer anderhalf uur duurde. Verontruste kijkers belden naar de RTBf voor meer informatie en de webstek van de RTBf ging onderuit aan het aantal bezoekers. Na een half uur verplichtte de Franstalige mediaminister Fadila Laan (PS) de RTBF zijn kijkers gerust te stellen met de melding op het beeldscherm: 'ceci est une fiction'.

Het idee voor deze docu-fictie kwam van journalist Philippe Dutilleul die enkele dagen na de uitzending met een boek getiteld 'Bye Bye Belgium' uitpakte. Dutilleul had bijna twee jaar aan het programma gewerkt waarbij hij vele Vlaamse politici, zakenmensen en journalisten interviewde, ook Vlaams Belang-politici. Sommige Waal-

de grens in Tervuren, de koninklijke familie die wegvlocht naar Congo, politieagenten die in Vloesberg met kogelvrije vesten de nieuwe staatsgrens gaan controleren...

Toch geloofde tot 90% van de RTBF-kijkers in het begin van de uitzending dat Vlaanderen eenzijdig zijn onafhankelijkheid had uitgeroepen. Ook de Franse krant *Le Monde*, de Amerikaanse zender CNBC, de Britse BBC en verschillende ambassades namen contact op met het kabinet van premier Verhofstadt om zich te verzekeren van het feit dat België nog bestond.

Realistisch scenario

Het feit dat de Franstaligen zo massaal geloof hechtten aan de uitzending, toont aan dat ze geen sikkepit kennen van de Vlaamse politiek. Wie kan er

kening houdt met Vlaamse onafhankelijkheid: "In politieke en diplomatieke milieus is men ervan overtuigd dat België een moeilijke constructie is, die geen lang leven is beschoren. Daar wordt uitgegaan van de reële mogelijkheid dat België binnen afzienbare tijd barst. De belangstelling voor dat scenario groeit." (*De Standaard*, 15 december 2006).

Steeds meer mensen beseffen dat een onafhankelijk Vlaanderen het enige alternatief is voor de eindeloze reeks Belgische staatshervormingen en eindeloos communautair geruzie. Met zes miljoen inwoners is Vlaanderen groter dan bijvoorbeeld de EU-lidstaten Denemarken, Slovenië, Estland, Letland, Litouwen, Finland of Ierland.

Een Vlaamse staat met één regering en één parlement zou veel efficiën-

se politici eisten dat Dutilleul gestraft zou worden. Het feit dat Dutilleul ook Vlaams Belangers had geïnterviewd lag duidelijk zwaar op de maag. Een interview met Filip Dewinter was voldoende voor minister van Justitie Laurette Onkelinx (PS) om te beweren dat het cordon sanitaire was doorbroken.

De Vlaamse media was op voorhand op de hoogte van de uitzending. *t Pallieterke* riep zijn lezers op om naar de uitzending te kijken. Sommige onderdelen waren duidelijk overdreven: een tram die tegengehouden wordt aan

in Vlaanderen nu ernstig geloven dat de huidige meerderheid van CD&V-N-VA, VLD-Vivant en SP.A-Spirit in het Vlaams Parlement de onafhankelijk zou uitroepen terwijl ze nog niet eens "vijf minuten politieke moed" (dixit Leterme) hebben om Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen?

Maar de belangrijkste vaststelling is dat niet alleen in Vlaanderen maar ook voor de buitenwereld de Vlaamse onafhankelijkheid een realistisch scenario is geworden. Zo berichtte *De Standaard* dat Nederland ernstig re-

ter werken dan de Belgische constructie met zes regeringen en zeven parlementen. We zouden niet langer gehinderd worden door Waalse blokkeringen en afdreigingen. We zouden zelf kunnen kiezen met welke andere volkeren en regio's we solidair zouden zijn. De splitsing van Tsjechië en Slovakije in 1992, en van Servië en Montenegro in juni vorig jaar bewijzen dat onafhankelijkheid perfect mogelijk is op een democratische en vreedzame manier. Voor Vlaanderen is dit een absoluut win-win-scenario.

Jan Lievens

Ceci est une fiction

De RTBf-uitzending toonde aan dat ook voor Franstaligen en buitenlanders Vlaamse onafhankelijkheid een realistisch scenario is geworden.

De uitzending was doorspekt met onwaarschijnlijke elementen, zoals de geheime tiende bol van het Atomium of de onderaardse gang tussen de Warande. Voor sommige deelnemers aan het programma was de grens tussen ernst en kolder niet altijd duidelijk. Zo dacht de Brusselse VLD'er Guy Vanhengel genoeg autoriteit te hebben om zich op te werpen als onderhandelaar en de Vlamingen ertoe te kunnen bewegen om binnen België te blijven. Toch bevatte de uitzending ook elementen die voor de makers van het programma wellicht ernstig bedoeld waren, maar helaas enkel gebaseerd zijn op het vooroordeel dat Vlaamse onafhankelijkheid ons land zou uitleveren aan politieke cowboys en extremisten, en voor chaos zou zorgen.

1. Het Vlaams Parlement roept stiekem en éézijdig de Vlaamse onafhankelijkheid uit.

In het programma roept het Vlaams Parlement onverwacht en achter gesloten deuren de Vlaamse onafhanke-

een federale regering. Op die manier wordt het federale niveau verlamd. Wanneer dit voldoende lang wordt volgehouden, leidt dit tot de ontbinding van de unie en tot onafhankelijkheid voor de twee 'deelstaten'.

2. Een referendum in de faciliteitengemeenten over aansluiting bij Brussel.

Het is best mogelijk dat er een dergelijk referendum wordt georganiseerd, maar het resultaat zou wellicht niet erkend worden door de internationale gemeenschap. Recente buitenlandse voorbeelden (Sovjet-Unie, Joegoslavië) tonen aan dat de internationale gemeenschap zich desnoods wel neerlegt bij de onafhankelijkheid van nieuwe staten, maar absoluut allergisch reageert op elk voorstel tot wijziging van de grenzen. De gewestgrenzen zullen dus de staatsgrenzen worden.

3. Albert II vlucht naar Congo, Astrid wordt 'voorlopig' koningin van Vlaanderen.

Er is geen enkele reden waarom de Saksen-Coburger op de vlucht zou moeten slaan. De familie kan rustig in het land blijven. Enkele leden hebben genoeg fortuin om te rentenieren, anderen zouden voor de verandering eens moeten werken voor de kost. De voormalige Bulgaarse koning Simeon toonde de weg voor

de Saksen-Coburgers die nog een politieke rol willen spelen: hij liet zich verkiezen en was van 2001 tot 2005 zelfs premier van zijn land. Dat Astrid of een andere Saksen-Coburger bereid zou zijn om 'voorlopig staatshoofd' van het onafhankelijke Vlaanderen te worden, is te gek voor woorden.

4. Mechelen wordt de voorlopige hoofdstad van Vlaanderen.

Na de onafhankelijkheid moet de verhouding tussen Vlaanderen en Brussel natuurlijk uitgeklaard worden. Verschillende scenario's zijn hier mogelijk. Brussel op eigen initiatief verlaten zou een zeer slecht signaal zijn en de Vlaamse positie merkkelijk verzwakken. Er is geen enkele reden waarom de Vlamingen hun hoofdstad zouden verlaten of de Vlaamse instellingen zich uit Brussel zouden terugtrekken.

5. Invoering van de 'Vlaamse frank' i.p.v. euro, invoering van grenscontroles.

Het ordewoord na de Vlaamse onafhankelijkheid is: stabiliteit. Het onafhankelijke Vlaanderen mag er tegenover het buitenland geen enkele twijfel over laten bestaan dat alle bestaande verdragen en afspraken verder blijven gelden. De belangen van andere landen, hun bedrijven en onderdanen zal op geen enkele manier geschaad worden. Alhoewel Vlaanderen natuurlijk met de EU zal moeten onderhandelen over een naadloze overgang van de oude naar de nieuwe situatie, zou het dwaas en contraproductief zijn om bijvoorbeeld de eurozone te verlaten of om het bestaande vrije verkeer te beperken.

lijkheid uit. Daarmee wordt de federale regering voor een voldongen feit geplaatst. Een erg onwaarschijnlijk scenario dat veronderstelt dat er binnen de politieke partijen geen communicatie is tussen het Vlaams en het federale niveau. De splitsingen van de Scandinavische Unie (Noorwegen en Zweden in 1905), Tsjechoslovakije (1992) en Klein-Joegoslavië (Servië en Montenegro in 2006) leren ons dat het waarschijnlijker én verstandiger is om de federale instellingen te blokkeren. In ons geval betekent dit dat de Vlamingen weigeren deel uit te maken van

De voorstanders van het onafhankelijke Vlaanderen mogen er geen enkele twijfel over laten bestaan dat het onafhankelijke Vlaanderen een betrouwbare partner zal zijn. De Vlaamse onafhankelijkheid moet vreedzaam verlopen en democratisch gelegitimeerd zijn. Er moet onderhandeld worden met Wallonië over de modaliteiten van de scheiding. De nu bestaande verdragen en verbintenissen moeten door Vlaanderen worden overgenomen. De Saksen-Coburgers zullen behandeld worden zoals alle andere burgers. De grenzen van Vlaanderen zijn onaantastbaar en Brussel blijft de hoofdstad van Vlaanderen. Op die manier wordt Vlaamse onafhankelijkheid niet geassocieerd met chaos en anarchie, maar integendeel met stabiliteit en nuchtere zakelijkheid. Op die manier is het onafhankelijke Vlaanderen het perfecte alternatief voor het vastgelopen en onstabiele België.

Karim Van Overmeire

1102 CONGRES 20 JAAR **VBJ**

Elzenveld, Antwerpen, 14u., 02/219 27 28, info@vbj.org

**Opening feestjaar Toespraak Filip Dewinter Terug-
blik op 20 jaar VBJ Voorzittersverkiezing Blik vooruit
'Vlaanderen 2020' Feestelijke receptie Aandenken
voor elke aanwezige Boodschap van Frank Vanhecke,
Gerolf Annemans, Karim Van Overmeire, Philip Claeys,
Anke Van dermeersch en vele anderen... Knappe
filmpjes Muziek Stands van bevriende verenigingen**